

pro ecclesiasticis vero, vel ipsa ecclesia, etiam ordinarie prouasallus admittatur. 6)

CAPVT XIV.

DE

DISPOSITIONE TESTAMENTARIA CIRCA FEVDVM.

DISTINCTIO I.

Inter Dominum directum, et vasallum, de feudo testamentum facientem.

Vsum huius distinctionis DD. in eo collocare solent, quod vasallus, si regulam spectes, absque consensu domini & agnatorum de dominio utili in feudo sibi competente per testamentum disponere non possit; dominus directus vero, etiam absque consensu vasalli, de dominio suo directo testandi licentiam habeat. 1) Recte quidem se res habet quoad vasallum; 2) sed quantum ad dominum directum attinet, communis haec opinio ita simpliciter admitti nequit. Rationes enim quibus nititur, si accuratori eas subieceris examini, facile corruunt.

Hoc

6) Sam. STRYCKIUS in exam. iur. feud. cap. XIII. qu. II.; Casp. Henr. HORNIVS in iurisprud. feud. cap. XIII. §. 9; Iust. Henn. BOEHMER in iure eccl. Prot. lib. III. tit. 20. §. 98.; Io. Petr. de LVDEWIG in iure feud. cap. XI. qu. 7. Respice quoque ad ea, quae dicta sunt ad cap. III. Dist. 7. et ad cap. VI. Dist. 2. MOEL.

1) Sam. STRYCKIUS in exam. iur. feud. cap. XIV. qu. I. seqq. qu. 19.; Herm. VVLTEIVS de feudis, cap. IX. num. 84. MOEL.

2) De quo ad distinct. praeced. MOEL.

[p. 301.]